

De
JOCO IN GENERE.

I.

E illois, ut sic dixerim, manibus, quod nefas *Ingressus*
atque inconueniens est Cajo Jcto *L. 1. ff. d.*
Orig. Jur. protinus ipsam materiam tractatio-
nis aggrediar, è re erit momente Ulpiano *L. 1.*
pr. ff. de Just. & Iur. L. 1. pr. ff. de Reb. Cred.
pauca quædam fundamenti loco præsupposuisse generalia,
cum horum evolutio ad ipsius rei provehat notitiam, Rein-
king. *tr. de retract. consangu. quæst. 1.* & tum demum com-
mode res ipsa in tractationem venire possit, si de ea antea
fatis constet Cicero. *lib. 3. Topic.*

II. Ordinis autem rationem habituro, qui tantopere *An liceat*
commendatur in *Nov. 31. pr. ac Baldo in L. 2. ff. de Orig. Iur. joculari?*
præliminaris quæstio terminanda erit: *An joculari liceat?* ne
aliàs, quod fugiendum existimavit Pontifex. *c. pen. X. de Or-*
din. cognit. ordo juris subvertatur. Non desunt hodie, qui jo- *Rationes N.*
cos ac omnem animi recreationem penitus averfantur, ac *agantium.*
quantum in ipsis est, fere non è rebus humanis profligant, fun-
damentum assertionis suæ ponentes in dicto Christi *Luc. 6. v.*
25. ubi condemnantur illi, qui rident in hoc seculo; & Apo-
stoli *Ephes. 5. v. 4. junct. Coloss. 4. v. 6. Ephes. 4. v. 29.* ubi eu-
trapelia, quæ circa jocos occupata est, reprehenditur. Quam
ob causam quoque Chrysostomus *homil. 6. in Matthæum* fletus
& lacrymas magis decere, ait, Christianos, quam jocos. Et ne
hanc sententiam soli monasticæ severitati originem debere
opinemur, jam olim divinissimus Plato *Lib. 11. de Legibus* jo-
cos cane pejus & angve fugiendos autumavit, nec bonæ indō-
lis signum esse, si quis jocetur, Quintilianus asseruit. Insuper
si licerent, virtutis actibus adnumerandi essent, ac per conse-
quens certa ratione ac arte tradi possent, ad instar reliquorum

A 3

actuum